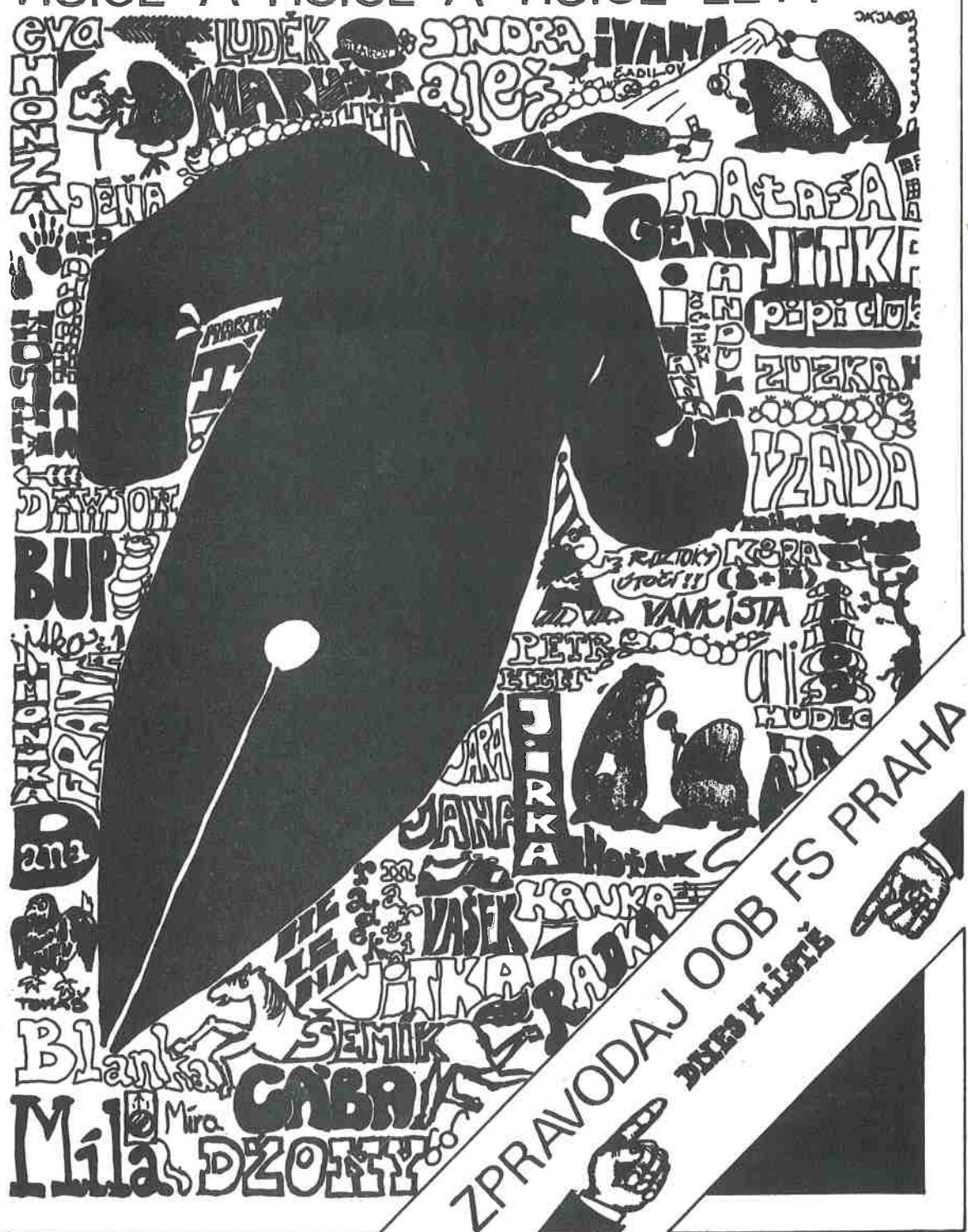

ŽAKET

6
89

TISÍCE A TISÍCE A TISÍCE LET!

ZLAVONICE

10.-11.6.1989

Čtyřiaadvacítka - pro nás největší pořadatelský podnik letos - je pryč. Byla to akce, o jejíž pořádání oddíl stál, protože si myslel, že nejen jemu se závod šestičlenných štafet na 24 hodin bude zdát atraktivní. Jenže Termín, který jsme vybrali jako nejvhodnější /dlouhý den, poněmč velká šance na pěkné počasí, a jediný volný víkend mezi sedmáky a štafetovou soutěží družstev/ stejně nebyl dost vhodný. Jedničkáři a solidní dvojkaři, se kterými se při stavbě třetí muselo počítat, závodění asi měli plné zuby a právě ten jediný víkend čekali dělat něco jiného než OB. Z přihlášených štafet /smělé stavařské plány počítaly původně s padesáti možnými/ se prezentovalo do startu 16 + 1 díky vlnku opožděná luhačovická štafeta po něm. /Po součtu časů prvních dvou úseků startoval již její třetí úsek podle dosaženého hendikepu/. Trochu nás to zklamalo, ale zdaleka ne tak, abychom neporádali s pínou verou nebo si nechali pokazit nádherný víkend.

Protože nádherně bylo. Na shromaždiště prokřížovaném koridory, v lese ne starých zlatých Rybníkách taky, léto o sobě prostě dávalo vědět, tím nejpříjemnějším způsobem a na náladě pořadatelů i závodníků to bylo znát. Pořadatelský sbor fungoval na tři směny po třech hodinách, což i jemu dovolovalo využít radovánek, jež skýtalо shromaždiště - například koupaliště /před závoden jsme z něj s Bertíkem vytáhli, resp. Bertík vytáhl chciplého kapra, aby neodrazoval moje diagnózu znitexitoval na následky silného podchlazení/, nebo stavařské pivnice, kde k žalu RDB neměli mléko, jen kezlí 10, později téborák.

Abychom se postarali o větší dramatickost závodu, vypsalí jsme /na podnět Miry Fanty, který se po jarním úklidu zbavoval s těžkým srdcem některých předmětů ze své domácnosti/ premiové okamžiky. A to: vítěz na prvních dvoustech metrech po startu - cena tratry s hřeby 12 milimetrů první štafeta po prvních 6 úsecích - cena sada vrhacích nožů, a první běžec v cíli po půlnoci - cena stojací gong!

Ve dvanácti hodin SEČ bylo odstartováno a šťastným vítězem první přemície se s přehledem stal Stanislav Mudrák z ostravské štafety /č.10/! Ve chvíli, kdy se předávaly vrhačské nože vamberrecké štafetě, se kterou rovnocenně bojovalo Tempo Praha, RDB /do 6.úseku/ a Šance dotáhnout se měly ještě luhačovice a Brno, bylo jasné, že všech 24 úseků atíhnu opravdu jen první. Ovšem za podmínky, že i na ostatních úsecích budou dosaženy předpokládané časy. První úseky byly plánovány na 70°, 6x70° = 420° - Vamberk měl čas 437°. Jenže podmínka splněna nebyla. Kamenem úrazu se stely noční úseky. Byly zejména v dohledávkách /tráva, podrost, nevhodná kontrolní stanoviště/ velmi náročné. To, že v lese nebylo urovna rušno, k dlouhým pobytům v okolí kolečka / a nejen tam, vid Kryštofo/ jen přispělo. Kýzenému času kolem hodiny se nepřiblížil ani Luděk Pavělek, takže se nemůžeme vymlouvat - jo, kdyby přijel támhele, to by bylo něco jiného.../

Ale čtyřiaadvacítka je pro statečné borce, a tak zúčastnění dál hráči nebojovali s nepřítomným hlavním pachatelem, který zřejmě ve zlé předtuše ráději ujel do Švédska. Po půlnoci se první objevila pod lampou v cíli vytáhlá poslava Luboše Kelnara z Odolky. Tma bohužel skryla jeho jistě nelfičenou radost a dojetí z nádherné ceny. Chvíle, kdy se noc námluv v den jsem tvrdě prospala, ale když jsem se v devět dostavila na

zvětšenou rychlostí stále běhalii! Už bylo nřejmě, že 24 úseků však nevyplňuje. Je o sávodu patřilo Vamberku. Kromě asi dvou úseků v roce, kdy vedli Tempo /RULK z noční štafety/, vedli vamberáci stále. Až někdy v nedělní dopoledne sešlo z těsného souboje těchto dvou štafet. Z několikanásobného odstupu bylo řádově půl hodiny.

V poledne jsme čekali na Jenu Klepalovou. Vyšlo jí to téměř přesně: ve 12:02 se objevila na louce, ve 12:03:38 proběhla ověnčena cílem. Vítězná štafeta absolvovala 20 úseků, stejně jich zvládla Štětí Tempo. Nejčíslo klidně mohu vypsat jména lidí, kteří byli 4x v lese. Bylo jich totiž jenom šest: z Vamberka Luděk Vandas a Jana Klepalova, z Tempo Tomáš Doležal a Hanka Štambergová, za luhačovického řízení Milán Novotný a za Brno Jiří Rygl.

Vítězná štafeta obdržela medaile a cenu cen: šest metrů /skoro/ dluhou larvu rozložitelnou na šest jednotlivých larvišek. Rastaj kvapný odjezd závodníků, kteří se tvářili spokojeně a "flesh-work" pořadatelů, kteří vyklidili pole po čtvrté hodině. Díky všem účastníkům, přes všechna "proti" si myslím, že "pro" byl a jedaleko více a tento podnik, který se v roce 1991 bude opakovat, ženci určitě náš!

Já je

Výsledky:

1. Vamberk	/Vandas, Klepalová, Langr, Rykala, Smutná, Smutný/	24:03:38
2. Tempo	/Doležal, Štambergová, Konrád, Hranická, Špačková, Urbánek/	24:21:18
3. Luhačovice	/Novotný, Kutílková, Hubáček Jar., Švec, Diblíková, Šumbera/	= 1 úsek
4. Brno	/Rygl, Sobková, Rachůnek, Pekárek, Věžová, Piše/	= 1 úsek
5. RDS Opava	/Urbánek, Pavelková, Toloch, Pavlek, Klemencová, Hubáček Jar./	= 2 úsecy
6. Ostrava	/Muďák, Vašutová, Blažík, Náhlovský, Hýžová, Radač/	= 2 úsecy

Dejme teď slovo účastníkům 24 hodin OB

Závěr Vamberk jako vítěz má právo prvního soudu:

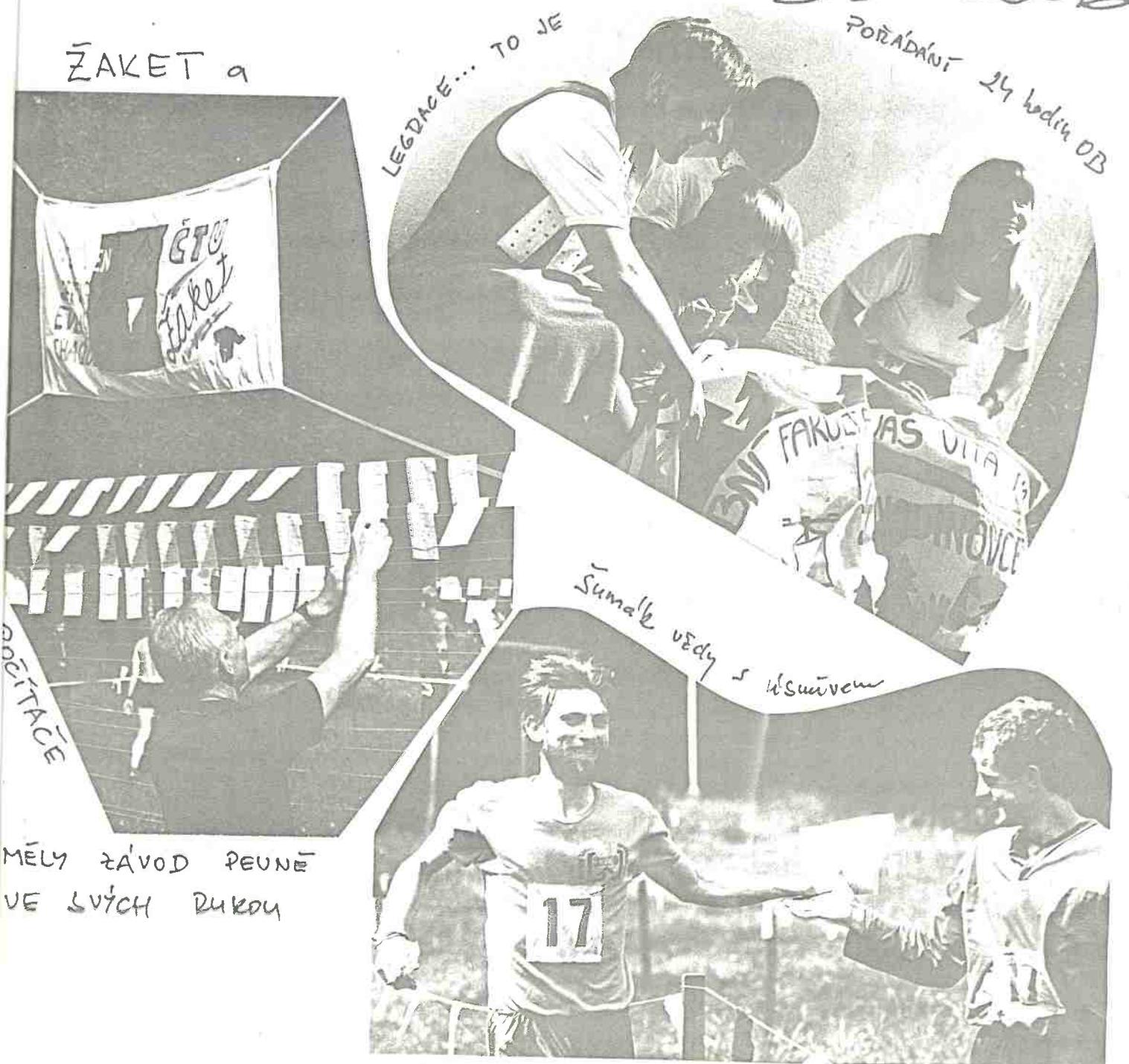
Prostor, shromaždiště a organizace závodu perfektní. Občerstvení a kultura neměla chybou. Průběžné výsledky a informace jako z počítače. Připomínky k tratím: denní úseky celkem vyhovující noční dojet dlužné, náročný terén a těžké umístění kontrol, občerstvovačky na delších úsecích po celou dobu závodu

I příští rok přijedeme zvítězit!

Za družstvo LIŠKA TEAM
neběhající kapitán
František Klepal

Dojmy a postřehy k závodu zpracoval za druhou štafetu v cíli EULI.

- osvědčené shromaždiště nabídlo skvělé zázemí, čehož pořadatelé poslali využíti
- závodníky přelklopila a pořadatela jistě velmi zklaňala EULI sloužící učasto. Pro závodníky to znamenalo menší motivaci k opravdovému závodu /souči v lese, již po několika úsecích půhodlnou zeměsouplu/, menší rizik na doběhu i shromaždiště, pro pořadatele i o zájmu mnoho vise-

hod větší pohodu, než čekali. Chybou byl snad dost nevhodný termin /vlivem přeplněného kalendáře jediný volný víkend těch vrcholovějších závodníků - snad se to přechodem na dvoukalendářový systém zlepší/ a ne dost důsledná a viditelná propagace závodu.

- organizačně bylo vše zvládnuto naprosto bezchybně, i s vynecháním a opožděním následujícího vlaku, který přivážel závodníky, se pořadatel vyrovnal velmi zkušeně aniž by měnil časový harmonogram závodu.
- tratě/m.j. na perfektních mapách/ byly postaveny velmi důmyslně a rafinovaně. Zvláště "denní" etapy nedaly člověku ani na chvíli odpočítout, a to ani fyzicky, ani orientačně. "Noční" tratě byly za světla na úrovni dobrého krajského žebříčku, ve tmě pro většinu závodníků supertěžké /cca o 50% delší časy/. Nemyslím si, že by tyto těžké tratě byly stavitelech chybou, spíše byly postaveny pro lepší závodníky než pro ty, kteří závod běželi.
- ve FS výčepu chyběl důsledný pokladník a vyhazovač opilců
- v neděli už nebyla teplá voda a sily k závodění /pořadatelé bez viny/
- hudební repertoár pořadatelského rozhlasu byl dosud chudý /nebo snad taklik oblíbený, že se musel hrát 3-4x??/
- po několika letech jsem opět dostal medaili /medaille se nám z vyhlášování nějak vytrácejí!/
- ještě existují pořadatelé, kteří si uvědomují, že orientační závod je hlavně společenská událost, a proto příště přijedu zase.

Dva hlasy za RDB:

Palec: = příliš náročné noční etapy
málo štafet
na občerstvovalkách chybělo MLÉKO
mapa KUZELKA nebyla nutná /přeběhy/, mohlo být vše na Rybníkách
+ prostředí /areál, jídlo, sprchy, kultura.../
ubytování
rychlosť výsledků
ceny
P.S. Chybu udělal, kdo nepřijel !

Jindra: Ještě nikdy jsem tak nezařvala zuřivosti jako dnes a i sprostá slova se linula.../ při dchledávce rýhy a bažinky/
= můj rozhovor s rozčilujícím se chatárem:
CH: Co tý děláte? Co se tu vůbec děje??!!!
J: No co, běžím!
CH: A kam?
J: No,,,nevím!
CH: Já si budu stěžovat na EMENVĚ, to je soukromý pozemek! No co to je? Co to je?

Soubor postřehů z Pragovky:

Kterej bejk stavěl kontrolu č. 46?! /Má u mě pivo/ Hřebík

Závod 24 hodin OB je perfektní nápad, jsem pro, aby se konal pravidelně. Myslím si, že organizace je velice náročná a oddíl FS pořádal perfektně. Ovšem tratě byly podle mého názoru moc náročné - zvláště noční úseky, které byly postaveny jako normální závod, nikoli jako NOB / s tím měli méně zdatní borci jako já velké potíže/.

Až závod vejde do povědomí široké veřejnosti lidu orientačního, bude dobré, když se zúčastní co nejvíce štafet /17 letos bylo docela málo/. Jinak díky vám všem za příjemný, i když docela vyčerpávající víkend.

I úsek neměl chybu. Pěkná trať u přes neterinkou známou pro svou...

II úsek : noční nebyl na noční

III úsek : odkoušel jsem si v závěru slušivý žaket

IV úsek : na něj již nedošlo, přines bych si kufr plný klíčů

Mech

Milí přátelé Žaketáci !

Váš velkolepý podnik - 24 hodin OB, který jsem právě absolvovala, byl perfektně zorganizován, pěkné zázemí, dobré jídlo a zvlášt kvalitní etaté. Zdálo se mi, že první úseky byly příliš obtížné /délka i fyzička/. Osobně jsem měla největší problémy v dohledávkách. Noční / u mě spíš ranní/ etapa se mi líbila, kontroly byly dobře viditelné, všechno sedělo. Z těchto určitě zajímavých závodů si odvážím kromě zlomoždění na holeních i pěkné sportovní zážitky.

P.S. A ještě něco. Proč si stavitele libuji v tom, dávat poslední kontroly do největšího humusu ?

Ilona

I úsek: Trať se mi líbila. Na občerstvovače by kromě identáku mohla být připravena i voda. Ionták dělá při běhu špatně žaludku. Konec přehnaně ležký, kontrola dole pod srázem byla na náhodu, srázů bylo ve skutečnosti daleko více než na mapě.

Rony

Na 24 hodinovku nám přihlásil Riša Samohýl pouze jednu štafetu s odůvodněním, že to stojí spoustu peněz a Pragovka na to nemá. Zájem v oddílu byl však větší, a tak jsme se složili i na druhou štafetu. A myslím, že nikdo nelitoval.

Nejdřív se mi na 24 hodinovku moc nechtělo, ale nakonec jsem se nechal přemluvit. S polobnými závody nemám žádné zkušenosti, přesto jsem tvářil, že to bude dost náročné. Po fyzické stránce jsem se cítil fit. Trochu jsem se však bál nočáku - není to zrovna má nejsilnější disciplína...

Jak se později ukázalo, tato obava byla oprávněná a to zejména proto, že jsem podcenil jídlo.

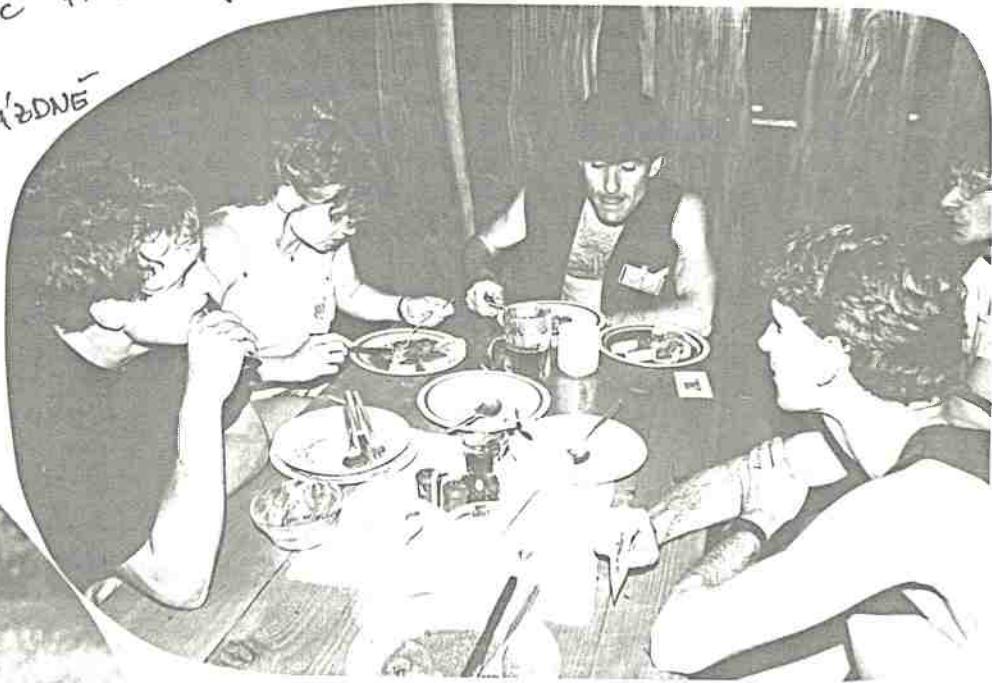
Jako každý jiný příznivec OB jsem měl již několikrát tu čest se se Žaketem seznámit v těch nejrůznějších podobách. Ten ze 24 hodinovky však předčil všechny své předchůdce jak svou záladností, se kterou jsem se do něj oblékl uprostřed zvánovické noci, tak i dokonalým stříhem. V mém šatníku má výsadní postavení.

Všechno to vlastně začalo už v sobotu ráno, kdy jsem odfláknul snídani. Po příjezdu do Zvánovic jsem zjistil, že půjdu do lesa zhruba ve 2 hodiny, tak už jsem se nechtěl moc cpát a dal jsem si tři horalky. Po návratu z I. úseku jsem si postěžoval, že jsem měl nějaké žaludeční potíže. Na to mě Diabla odpověděla: "A ty se tomu divíš? Co jsi o rána jadi?" Při pátrání v paměti jsem zjistil, že toho opravdu moc nebylo. A tak jsem to řešil před dalšími úsekům duchonit. Ale marně. Skvělý guláš a talíř dršťkovky mě vrátil optimismus.

Na noční úsek jsem šel asi v 11 hodin. Po 3. kontrole mě přestalo svítit jedno světlo a to druhé povážlivě pomrkávalo. I přes tyto potíže trať celkem slušně ubývala a to až do 4. kontroly před cílem. Tam už jsem začal něco tušit. Můj stav se zhoršoval nečekaně rychle. Z před sběrky na sběrku jsem se potácel nekonečně dlouho a sběrku jsem nošel jen s pomocí fáborků. V té době jsem už mapu nevnímal. Šel jsem jako Jeníček a Mařenka za světlem z tábora. Na silnici jsem naštěstí potkal Ivoše a ppzádal jsem ho, aby mě odvedl k občerstvení. Po několika čajích jsem sebral poslední zbytky sil a "doplazil" jsem se do cíle předet Mocháčovi. V cíli ještě chvíli trvalo než jsem dokázal uzvednout horníček s čajem. Do chatky mě napůl odvedl, napůl odnesl Mirek Doležal a já mu za to děkuju. V chatce jsem tzv. sežral na co jsem přišel a do konce se mi podařilo uvést se do takového stavu, že jsem ráno cílem slušně odběhnul svůj poslední úsek. Nakonec jsem byl rád, že jsem to v noci nediskouli a ostatním z naší štafety nezkazil. Závěrem chci pořadatelům poděkovat za skutečný rážitel a musím konstatovat, že tentokrát to nemělo chybou.

Vesek

DRUŽSTVO RDB s
DRUŽSTVEM LUHAČOVIC PŘI
KONSUMACI JÍDLA
V POPŘEDÍ DVA PRÁZDNÉ
POHÁRY GENERÁLA
CHOMEJNÍHO

Vítězna čtafeta Bamky
Vamberk s putovní
trofejí - 6 m larvou

Jana
Klapalová
v cti!

Foto: Libor Novák

Díky Vám. Pěkný závod, na kterém jsem si prověřil svou fyziku. Přes spokojenost bych měl pár poznámek. První etapa byla orientačně náročná, což bylo dobré, ale mohla být kratší. Sledoval bych stavbu trati cíl, aby se každý dostal do lesa minimálně 3x a ti nejlepší klidně 5 - 6x. Protože se jedná o "recesi závod", nezasáhli bych se držet žádného systému točení štafety, ale pro první etapu bych nechal běžet všechny stejnou trať /muži, ženy/. Rozdíly ve fyzické kondici by štafety stejně dostatečně rozdělily. Aby nedobíhal houf na prvním úseku v první etapě, nechal bych volný výběr pořadí kontrol /oznámit až na ostrém startu !/. Připravil bych pro závodníky i jiné zajímavosti, např. 3. etapa shodná s 5. etapou, 4tá se být.

Ještě jednou díky za pěkný závod, prostředí, organizaci a hodně úspěchů při další 24 hodinovce OB.

Rychtecký

Tolik tedy závodníci. A jaký dojem měli pořadatelé ?

Když jsme v pátek po poledni s Pášou připochodovali do pionýrského tábora, nevypadalo to jako by několikaměsíční přípravy na tak velký sportovní podnik vrcholily. Skupina několika stavařů v čele s ředitelem Ivošem jedla, pila, hodovala, někteří se i opalovali ! To byl ovšem jen první dojem; ihned po obědě se situace změnila - zavařovaly se mapy, Jája umělecky tvořila, opravovali jsme lávky, bourali plot. Nejlépe si počínala Maruška, snad se narodila se sekýrou v ruce.

V podvečer se ukázalo, že ne nadarmo jsme stavaři - nevrhnout a vytyčit tak pěkně kroucený doběhový koridor - to bylo dílo!

Sobota. Ráno roznést kontroly, dovézt závodníky od vlaků /ten den moc nejezdily/, v poledne start, a pak 24 hodin OB.

O pořadatele i závodníky bylo skvěle postaráno. Měli teplé jídlo, postele na spaní, využívali /více či méně/ stavařský výčep i nabídku kulturních zážitků - filmů a videa.

Drtivá většina závodníků odjížděla spokojená. Za dva roky nashledanou

Honza N

Oddíly projevily sice svůj zájem, ale ne všichni svou účastí v závodě. Převažovaly oddíly, které se často neúčastní ani soutěže štafet /Sparta, České Budějovice, J. Hradec/. V ostatních oddílech jsou zřejmě přesyceni závoděním. V řadě oddílů / i slovenských/ chtěli přijet, ale nedali dohromady kompletní šestici. Už na prvních schůzkách o "24" jsem upozornil na problém VTJ, které by určitě přijely, kdyby mohly donosnit 2 ženy.

Trati byly příliš náročné fyzicky / i repre by šli na pohodičku/. Technicky těžká trať by nebyla na škodu, ale mělo se to odrazit na její délce. Stavba nočních tratí je větší umění než denních. To v oddíle víme díky dvěma Jéňovým nočním přeborům !

Organizace závodu klapala. Škoda jen několika nekontrolovaných map. Pořadatelů bylo dost, a tak i oni měli možnost vychutnat atmosféru "24". Zajištění závodu bylo na vysoké úrovni, ale nelze přehlédnout finanční stránku. Myslím, že jsme neprodělali na nouzové dopravě ani nad trochu povznesenějším provozem bufetu /nápojového/, ale je fakt, že rentabilitu závodu by zajistilo až dvojnásobné startovné! Kdo dělá úvahu cena map + cena jídla + cena ubytování + režie = startovné ? Možná, že i tato skutečnost rozhodla o tom, že úspěšná "24" v roce 1982 se již neopakovala.

K atmosféře závodu patřila i její kulturní stránka. Vzhledem k počasí byl zájem nejen o filmy v jídelně, ale i o posezení venku. Zde se kupodivu angažovali všiváci / přitom až na jednho vlastní závod bojkotovali/. Díky dalším personálním posílením vytvořili na "24" bufetovou atmosféru mezinárodních vícedenních. Protože byla jasná noc a svítil

nesíce dostali mnozí pořadatelé měsíční dílech / bolesti hlavy, nervosnost, chorobná potřeba spánku i další zdravotní potíže/. Myslím, že zde byla malá rezerva, kdy bylo možno ještě zvýšit společenskou úroveň závodu pro závodníky čekající na své noční úseky.

Sosna

Moc pěkné číslo ŽAKET 24. Moc málo závodníků, moc velká pohoda, moc dlouhé tratě / ne pro průměrného, ale pro pomyslného účastníka stavitele by si neudělali osudu, kdyby byly kratší/, moc bohatou společenský hodnotná a taky sportovní akce.

Franta W

V duchu si promítám, jakou závavu a atmosféru jsme závodníkům vytvořili. A myslím si, že nadprůměrnou. Moc mě ze začátku mrzelo, že přijeli tak málo štafet a že to neodpovídalo množství vynaložené energie, ale teď je mi to už jedno, protože kdo nepřijel, hodně prohlošil. A takhle aspoň závod probíhal v komorní atmosféře, téměř bez chyběk. Bezvadný nápad měl Mira Fanta s přemiovými cenami, které počasně zpestřily závod.

Určitě se spousta drobných chybíček najde, ale budeme pro příště o to chytřejší. A tak tedy opravdu lituju ty spousty lidí, kteří tím, že nepřijeli, přišli o jeden z nejhezčích / snad / letočních OS zážitků.

Gena

Děsně se mi to líbilo, doufám, že závodníkům aspoň z poloviny tak. Chyba byla, že jsme do rozpisu napsali, že smíšené štafety budou startovat mimo soutěž. Sice jsme to pak ústně odvolali, ale asi se ke všem nedoneslo. K dramatičnosti by přispěl i větší počet účastníků a kratší úseky - lehčí ale jen v noci. Náročnost mapy ve dne by měla zůstat, kvůli jedničkářským štafetám. Jako stekání a společenská akce to bylo výborné, jako závod to má / snad již odhalené/ rezervy.

Jája

Jako ředitel jsem byl tentokrát spokojen. Stavbu tratí vlasti do rukou spolehliví borce, kteří neotrávovali ředitele aby sečností a u kterých jsem se mohl spolehnout na to, že vše bude v naprosté pohodě.

Samotná organizace klapala díky aktivitě celého oddílu. To, že nás bylo víc, není myslím na škodu, protože pořádání v pohodě má i svou kladnou stránku ve vnímání atmosféry a člověk si pa tom nepřipadá jako vymačkaný citrón.

Jako asi většina z nás, byl jsem i já zklamán malou účasti. Snad to v příštích ročnicích bude lepší. Teď to mělo tu výhodu, že první ročník se tak stal komorní záležitostí, vytvořila se pohoda mezi pořadateli a závodníky, kteří odjízděli spokojeni.

Samostatnou kapitolou je ovšem finanční efekt závodu. V žádném případě jsme nechtěli vyrejžovat tisíce, ale že předěláme tak fantastickým způsobem, to jsme ani v nejhorším nečekali. Bylo to hlawně tím, že se při pronájmu tábora počítalo s daleko větší účasti a ve startovném byla volná rezerva proti předpokládané faktuře pouhé 4,- Kčs. To, že nás pak pěkně natáhnul správce tábora /cca o 3 500,- Kčs/, to iž je jiná kapitola.

Přes finanční fiasco si myslím, že náměsto být spokojení s tím, jak se podařilo celou akci zajistit a lze snad věřit tomu, že jako propagace splnila svůj účel. Ve světě se takovéto závody "nosí", bylo by škoda, kdyby u nás byly opomíjeny jak pořadateli, tak i závodníky.

Ivoš